

Косовски чиновник Хашим Тачи је у интервјуу локалном издању „Зери“ изјавио да је он против учешћа ОУН на предстојећим преговорима Београда и Приштине. При томе он није одбацио могућност да присуствују представници ЕУ и САД.

Компликације после неутралности – тешко је ситуацију назвати другачије. ОУН, која је после једностраног проглашења независности Косова одлучила да се не меша у српске проблеме, добила је своје. Долазак мисије ЕУЛЕКС, игнорисање од стране косовских албанских власти апела Њујорка да обрете пажњу на опасну ситуацију на северу покрајине и кршење права српске мањине, и на крају крајева, недавна изјава Тачија – све су то карике истог ланца. ОУН све више губи контролу над територијом, која се до сада, према познатој резолуцији, налази под њеним протекторатом. И с обзира на то да у најближе време покрајина нема изгледе да постане члан ОУН, Приштина сматра да на ову организацију уопште не треба да обраћа пажњу. Говори научни сарадник Института славистике РАН Михаил Јамбаев:

„На жалост, ОУН на Косову је сама одустала од свих својих задатака које је себи поставила у почетку. Заменила ју је Североатлантска алијанса, која прекорачује своја овлашћења. Хашим Тачи зна коме да се обрати и ко решава балканска питања. Београд је у ситуацији да мора да прихвати преговоре под било којим условима. И то да за унутрашњу употребу користи реторику из области „никада нећемо признати независност Косова“ не искључује могућност да власти у најскорије време признају независност покрајине. То, наравно, неће звучати као признање, наћи ће неку другу формулацију као што је „посебан однос“ или нешто слично.“

Ако се остваре планови Тачија о коначном „неутралисању“ 'неутралне' ОУН, технички преговори Београда и Приштине под окриљем ЕУ и САД могу да постану игра на један гол, тачније, игра без голова: по питању статуса покрајине Брисел и Вашингтон неће дозволити Београду да кажу ни „с“. Како се мени чини – пише Тимур Блохин - при учешћу

ОУН у којој јаке позиције имају Русија и неке друге земље које се противе једностраним одлукама, разговор на главну тему је могућ. Али да ли је Београд спреман за то? Или је спреман само за техничка питања, која ће на крају крајева прећи у успостављању „добросуседских односа“ Србије и Косова?

(Глас Русије)